

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18C/130/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3708203277
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3708203277.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v právnej veci navrhovateľky X. Q., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky W. republiky, bytom Y. I., S. XXX, práv. zastúpenej JUDr. Jozefom Kadurom, advokátom so sídlom v Žiline, ul. Republiky 16 proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13 o náhradu škody takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 337,21€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala proti odporcovi náhrady škody vo výške 5.767.965,- Sk po prepočítaní v súlade s § 2 ods. 3 veta druhá zákona o zavedení meny euro v Slovenskej republike 191.461,37€. V návrhu uviedla, že hoci v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavrela na pojednávaní Okresného súdu V. bystrica dňa XX.XX.XXXX zmier s bývalým manželom A. Q., ktorý bol schválený uznesením Okresného súdu V. O. zo dňa 02.05.1995 č.k. 5C/671/94-232, písomné vyhotovenie zmiernu bolo chybné a odlišné od jeho podoby, ako bolo vyhlásené na pojednávaní, pričom ho súd neopravil. v roku 1998 vydal opravné uznesenie, ale toto bolo opäť chybné. V nasledujúcich rozhodnutiach súdy odmietli opraviť chybné uznesenie s poukazom na prekážku litispendencie, rep. res iudicatae. Až po 11 rokoch Najvyšší súd SR vydal rozhodnutie, ktorým potvrdil uznesenie Krajského súdu v I. zo dňa 14.11.2005 č.k. 5Co/319/05-238, ktorý opravil výrok uznesenia Okresného súdu V. O. z 02.05.1995 č.k. 5C 671/94-232 v časti týkajúcej sa nehnuteľností, tak, že uviedol aj parcely č. XXXX, XXXX, XXXX, k.ú. S., ako výlučné vlastníctvo navrhovateľky. Súd 11 rokov nevykonal jednoduchý úkon - opravu chýb v písaní a iných zrejmych nesprávností, na ktorý bol povinný aj bez návrhu, pričom bol na túto skutočnosť upozornený nielen navrhovateľkou ale aj inými súdmi. Okresný súd V. O. tým, že neuviedol v písomnom vyhotovení uznesenia o schválení zmiernu všetky parcely tak, ako boli vyhlásené, znemožnil navrhovateľke ich predaj, najmä rodinného domu a následne aj vyplatiť bývalého manžela, keď v písomnom vyhotovení rozhodnutia nebola uvedená parcela č. XXXX, na ktorej je postavený rodinný dom. Fakt, že navrhovateľka nedisponovala žiadnymi inými finančnými prostriedkami a rákala s výťažkom z nehnuteľností, ktoré jej pripadli v súdom schválenom zmierni, ktoré chcela predaj, aby vyplatila podiel bývalému manželovi, mal za následok, že sa začali proti nej viesť tri exekučné konania. Navrhovateľka uhradila sumu 1.922.655,- Sk na základe exekúcií zo svojho dôchodku a s pomocou svojich detí. Konanie resp. nekonanie Okresného súdu V. O. považuje za nesprávny úradný postup v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorým jej bola spôsobená škoda a to priama škoda vo výške 1.922.655,- Sk ako reálne zaplatené plnenie na základe súdnych a exekučných konaní. Uviedla, že sa ocitla na hranici "možnosti existencie života", keďže po zrážkach jej

ostal dôchodok vo výške 2.600,- Sk, preto požaduje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške dvojnásobku priamej škody.

Odporca žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. Skutočnosti, ktoré namieta navrhovateľka, nespadajú pod právny režim zákona č. 514/2003 Z.z. V prípade posudzovania predmetnej veci podľa zákona č. 58/1969 zb. tento zákon prietahy nechápal ako nesprávny úradný postup, ani neriešil otázku nemajetkovej ujmy. V uvedenom prípade nejde o škodu, ktorá by bola spôsobená namietaným postupom Okresného súdu V. O., resp. ktorá by bola v príčinnej súvislosti s postupom súdu. Vyplýva to z rozsudku Okresného súdu G. zo dňa 18.03.2003, č.k. 16C/81/01-69, ktorým súd uložil navrhovateľke zaplatiť A. Q. úroky z omeškania 17,6% zo sumy 648.982,- Sk od 11.10.1997 do zaplatenia pričom v odôvodnení uviedol, že na právnom posúdení veci nič nemení skutočnosť, že pri písomnom vyhotovení zmluvy došlo k chybám v písaní, ktoré bolo možno napraviť postupom podľa § 164 O.s.p. uvedené chyby nemôžu mať za následok zbavenia sa zodpovednosti navrhovateľky zaplatiť A. Q. sumu 648.985,- Sk, na ktorú sa zaviazal pri schválení zmluvy. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v G. zo dňa 04.02.2004, sp. zn. 6Co/470/03, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu G., č.k. 16C/81/01-69, pričom uviedol, že žiadnym z uznesení Okresného súdu V. O., ktorými sa navrhovateľka domáhala opravy výrokovej časti alebo doplnenia výrokovej časti, sa oprava netýkala sumy 648.985,- Sk, ktorú sa zaviazala zaplatiť A. Q. do 30 dní od právoplatnosti uznesenia teda do 12.06.1995. Z toho vyplýva, že zrejme chyby v písaní sa nijako netýkali tej časti uznesenia, v ktorej sa navrhovateľka zaviazala zaplatiť A. Q. vyrovnávací podiel do 30 dní od právoplatnosti predmetného uznesenia. Poukazoval tiež na to, že navrhovateľka nevyňaložila náležitú starostlivosť a neupozornila súdy na chybu v písomnom vyhotovení uznesenia, ale naďalej viedla zbytočné súdne spory.

Rozsudkom zo dňa 22. októbra 2012, č. k. 18C/130/2008-270 Okresný súd I. rozhodol tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke 5.291,91 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Uznesením č.k. 6Co/177/2013 - 326 zo dňa 10.12.2013 Krajský súd v I. rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd správne vyvodil, že navrhovateľke sa podarilo preukázať existenciu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu V. O. v konaní, vedenom pod sp. zn. 5C/671/94. Správnosť tejto skutočnosti nenamietal ani odporca v odvolaní, keď namietal len správnosť záveru okresného súdu o vzniku škody a jej príčinnej súvislosti so zisteným predmetným nesprávnym úradným postupom súdu vo veci vedenej na Okresnom súde V. O. pod sp. zn. 5C/671/1994. Podľa názoru odvolacieho súdu za skutočnú škodu v príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom štátneho orgánu je možné považovať všetky poškodeným neodvratiteľné negatívne dopady na majetkovú sféru poškodeného, vyjadriteľné v peniazoch, vrátane úrokov z omeškania. Pokiaľ by teda poškodenému vznikli výdavky, ktoré by inak nevznikli, ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu štátneho orgánu, je potrebné tieto výdavky považovať za skutočnú škodu, vzniknutú v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu. Preto sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, podľa ktorého navrhovateľkou zaplatený úrok v prejednávanej veci môže byť považovaný za škodu za situácie, ak sa preukáže nevyhnutnosť vzniku tohto výdavku v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu, pretože ide o majetkovú hodnotu, o ktorú sa zmenšil existujúci majetok navrhovateľky. V prejednávanej veci je pritom významné, akým spôsobom sa dostali takto vynaložené prostriedky do majetkovej sféry navrhovateľky, keďže z hľadiska posudzovania vzniku škody, teda vplyvu na majetkovú sféru navrhovateľky, je podstatné zmenšenie majetku navrhovateľky v dôsledku zaplatenia uvedených úrokov oproti stavu tohto majetku bezprostredne pred ich zaplatením. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že do pojmu "majetok" je potrebné zahrnúť aj vzniknuté nezaplatené dlhy (viď súdnu praxou ustálený pojem "majetok" v súvislosti s vyporiadovaním BSM, resp. určovaním majetku v súvislosti s dedením), keďže dlh je peniazmi oceneným právnym záväzkom. Preto nie je v prejednávanej veci právne významný poukaz odporcu v odvolaní, podľa ktorého navrhovateľka získala prostriedky na zaplatenie úrokov od svojich detí. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd postupoval správne, ak si stanovil za úlohu posúdiť, či a v akom rozsahu navrhovateľkou uplatnený nárok na náhradu škody vznikol v príčinnej súvislosti (ako nevyhnutný dôsledok) so zisteným nesprávnym úradným postupom súdu. Na základe preskúmania veci v rozsahu a z dôvodov podaných odvolaní však odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri riešení uvedenej úlohy nepostupoval správne. Odvolací súd sa stotožnil s názorom odporcu v odvolaní, podľa ktorého je nepreskúmateľné, z akých dôvodov okresný súd priznal nárok na náhradu zaplatených trov z omeškania práve od 01.01.2004, keď z výpovede svedka P. P. skutočne nevyplýva konkrétne časové obdobie, kedy sa mal o kúpu predmetných nehnuteľností zaujímať svedkov klient. Keďže svedok vypovedal dňa 13.01.2012 a uviedol, že jeho klient sa mal zaujímať o kúpu pred 8

až 10 rokmi, aj napriek poukazu okresného súdu na zápis A. Q., ako výlučného vlastníka pozemkov od domom, je nepreskúmateľný záver okresného súdu, prečo túto udalosť ustálil práve na deň 01.01.2004. Za nesprávny je potrebné považovať aj záver okresného súdu o ohraničení doby do "vydania" uznesenia, ktorým došlo k oprave, teda do 14.11.2005, keďže pre záväznosť uznesenia súdu, ako aj podmienky pre zápis tohto rozhodnutia do evidencie nehnuteľností, je v zmysle § 167 ods. 2 a § 159 ods. 2 O.s.p. podstatný moment právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia. V súlade s ustanovením § 132 O.s.p. preto odvolací súd prikázal dôsledne znovu vyhodnotiť výsledky vykonaného dokazovania a svoje skutkové zistenia riadne odôvodniť v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. aj z hľadiska dôvodov v podaných odvolaniach. V tejto súvislosti s poukazom na v zásade správne všeobecné právne úvahy okresného súdu, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, bude podstatné ustáliť, ktoré výdavky navrhovateľky vznikli výlučne z dôvodu existencie stavu, zavineného konštatovaným nesprávnym úradným postupom súdu a ktorým výdavkom nebolo objektívne možné zabrániť ani splnením povinnosti podľa § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd vykonal dokazovanie ručne písaným rozúčtovaním, vkladom v hotovosti na bankový účet, listom Sociálnej poisťovne, ústredie, vyúčtovaním exekučného konania Ex 1792/2004, potvrdenky pokladničnej operácie, uznesením Krajského súdu v O. zo dňa 26.01.2005 sp. zn. E XXXXXXXXXXXX, oznámením o vykonávaní zrážok z dôchodku na základe výkonu rozhodnutia, potvrdenkou pokladničnej operácie zo dňa 20.09.2006, vyhlášky o dražbe nehnuteľnosti, upovedomením o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti sp. zn. Ex 24/02K, exekučným príkazom na vykonanie exekúcie zrážkami z iných príjmov sp. zn. Ex 1792/2004, exekučným príkazom na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností Ex 1792/2004, upovedomením o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti Ex 1792/2004, rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 04.02.2004 sp.zn. 6Co 470/03, rozsudkom Okresného súdu G. zo dňa 18.03.2003 č.k. 16C/81/01-69, platobným rozkazom, uznesením Krajského súdu v I. sp. zn. 5Co/319/2005, rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.09.2006 č. k. 5C 671/94, dovolaním, uznesením Krajského súdu v I. zo dňa 14.11.2005 č.k. 5Co 319/05-238, uznesením Okresného súdu V. O. zo dňa 22.09.2005 č.k. 5C/671/94-229, uznesením Okresného súdu V. O. zo dňa 03. júna 2005 č.k. 5C 671/94-204, návrhom na vydanie opravného uznesenia, uznesením Krajského súdu v I. zo dňa 12.07.2002 č.k. 19Co 60/02-194, uznesením Okresného súdu V. O. zo dňa 08.11.2001 č.k. 5C 671/94-177, uznesením Krajského súdu v I. zo dňa 16.07.2001 č.k. 19Co 31/01-173, uznesením Okresného súdu V. O. zo dňa 30.11.2000 č.k. 5C 671/94-74, uznesením Krajského súdu v G. zo dňa 30.06.2000 č.k. 23Co 1515/00-26, uznesením Okresného súdu Q. zo dňa 25.01.2000 sp. zn. 8C 7/00, uznesením Okresného súdu V. O. zo dňa 16.04.1998 č.k. 5C 671/94-248, uznesením Krajského súdu v I. zo dňa 31.10.1997 č.k. 4Co 387/97-22, uznesením Okresného súdu V. O. zo dňa 02.05.1995 č.k. 5C 671/94-232, zápisnicou o pojednávaní, spismi Okresného súdu V. O. sp. zn. 5C/671/94, Okresného súdu Q. sp. zn. 8C/7/2000 a exekútorským spisom súdneho exekútora X.. X. S. sp. zn. Ex 1792/04, uznesením Okresného súdu V. O. zo dňa 29.11.2010 č.k. Er 127/02-266, Ex 24/2002, spisom Okresného súdu G. sp. zn. 16C 81/01, spisom súdneho exekútora JUDr. Q. X. sp. zn. Ex 24/02 a spisom Okresného súdu V. O. sp. zn. E 2070/96, Notárskou zápisnicou N 312/95, Nz 68/02, rozhodnutím štátneho notárstva v G. sp.zn. 3D 1456/84, potvrdením Obecného úradu v S. zo dňa 20.02.2002, vyhlásením Obecného úradu S. zo dňa 20.02.2002, rozhodnutím, identifikáciou parciel pre k.ú. S. zo dňa 19.02.2002, pozemnostným hárkom č. 436 k.ú. S., listom vlastníctva č. XXXX, výpisom z LV č. XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, výpismi parciel registra "C" zo dňa 07.03.2012, výpisom z LV č. XXXX pre k.ú. S., originálom LV č. XXXX k.ú. S., žiadosťou o zápis zo dňa 11.03.2002, notárskej zápisnice N XXX/XX, identifikácie parciel zo dňa 19.02.2002, vyhlásením U. V., rozhodnutím Štátneho notárstva v G. zo dňa 13.12.1995, potvrdením Obecného úradu S. zo dňa 20.02.2002, rozhodnutím Štátneho notárstva v G. zo dňa 13.12.1984, darovacej zmluvy zo dňa 18.05.2004, návrhom na zápis záznamu v katastri nehnuteľností zo dňa 24.11.2006, oznámením zo dňa 07.05.2007, žiadosti o opravu uznesenia zo dňa 19.04.2007, kúpno-predajnej zmluvy so zriadením vecného bremena zo dňa 13.02.2008, dodatkom ku kúpno-predajnej zmluve so zriadením vecného bremena, kúpnej zmluvy o predaji spoluvlastníckeho podielu zo dňa 19.05.2000, odpoveďou Správy katastra G., výsluchom navrhovateľky, svedkov G. B., X. Q., X. Q., H.. A. Q., H.. A. Q. , X.. P. P., Q.. Q. I. a zistil tento skutkový stav:

Dňa 02.05.1995 uzavreli navrhovateľka a jej bývalý manžel A. Q. v konaní vedenom Okresným súdom V. O. sp.zn. 5 C 671/94 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zmier, v zmysle ktorého pripadol navrhovateľke v postavení odporkyne vyporiadavaný majetok a to rodinný dom s.č. XXX s príslušenstvom a parc. č. XXXX, XXXX,XXXX a XXXX k.ú. S. ako aj všetky hnutelné veci uvedené v znaleckom posudku všetko v hodnote spolu 1.297.970,- Sk a navrhovateľka sa zaviazala zaplatiť

A. Q. na vyrovnanie jeho podielu 648.985,- Sk do 30 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd schválil zmier. Toho istého dňa súd zmier uznesením č.k. 5 C 671/94-232 vyhláseným na pojednávaní schválil. Tým bolo ukončené konanie vo veci, ktoré sa začalo na návrh bývalého manžela navrhovateľky A. Q. v roku 1989 a navrhovateľka vystupovala v procesnom postavení odporkyne.. Navrhovateľka od rozvodu manželstva po celú dobu konania výlučne užívala predmetný dom s.č. XXX postavený na pozemku parc. č. XXXX k.ú. S. a pozemky parc. č. XXXX -orná pôda, XXXX- záhrada a XXXX-orná pôda. Na pojednávaní dňa 02.05.1995 do zápisnice súdu uviedla, že jej je v podstate jedno ako sa s A. Q. vporiadajú, v dome býva len núdzovo, jej bývalý manžel má byť, preto by súhlasila s predajom domu. Následne súd, ako vyplýva zo zápisnice, navrhol účastníkom zmier, podľa ktorého by si vporiadali bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za takéhoto stavu s tým, že by celý majetok prevzala navrhovateľka (tam v postavení odporkyne odporkyňa) s tým, že vyplatí bývalému manželovi A. Q. na vyrovnanie jeho podielu 648.985,- Sk do 30 dní, aby "mohli s bývalým manželom ďalej konať ohľadne predaja domu či už v rámci výkonu rozhodnutia alebo kúpno predajnou zmluvou". Navrhovateľka k tomuto návrhu súdu uviedla, že s ním súhlasí s tým, že v prípade výkonu rozhodnutia prípadne predaja bude potrebné riešiť otázku jej bývania. Následne došlo k uzavretiu zmieru. Podľa doložky vyznačenej na uznesení nadobudlo uznesenie právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.05.1995. K uplynutiu 30 dní od právoplatnosti uznesenia však došlo dňa 11.06.1995.

Dňa 10.07.1995 podal A. Q. u notára návrh podľa zákona č. 293/1992 Zb. na vydanie osvedčenia o vydržaní pozemkov parcelné č.XXXX,XXXX,XXXX k.ú. S..

Dňa XX.XX.XXXX notár výveskou verejne oznámil, že A. Q. požiadal o vydanie osvedčenia o vydržaní. Dňa 08.12.1995 vznesla navrhovateľka u notára námietky proti osvedčeniu, v ktorých uvádzala, že predmetné parcely nedaroval otec len jej manželovi A. Q., ale aj jej. Dňa 03.01.1996 prevzala navrhovateľka list od notárskeho úradu v G. s výzvou na podanie žaloby.

Dňa 17.1.1996 navrhovateľka podala na Okresnom súde V. O. návrh o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam parcelné číslo 1105,1106, XXXX k.ú. S., o ktorom napokon konal R. súd Q. pod sp.zn. 8C 7/00, ktorým žiadala, aby bolo určené že nehnuteľnosti parc. č. XXXX, XXXX, XXXX k.ú. S. patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov jej a A. Q., lebo boli otcom A. Q. darované im obom.

Dňa 23.05.1996 oznámil A. Q. do súdneho spisu Okresného súdu V. O. sp.zn. 5 C 671/94 vo veci vporiadania BSM, že mu navrhovateľka nevyplatila čiastku z BSM, ale odmieta s ním v tejto veci akúkoľvek komunikáciu, čo dokladoval kópiou poštovej zásielky obsahujúcej list, ktorým sa s ňou snažil dohodnúť. Uviedol, že listov bolo veľa, no ani jeden navrhovateľka neprevzala, a zároveň odmietla osobné stretnutie. Predložil súdu kópiu poštovej zásielky doručovanej navrhovateľke do vlastných rúk dňa 26.01.1996, s oznámením pošty, že si ju navrhovateľka v úložnej lehote nevyzdvihla.

Dňa 19.07.1996 podal A. Q. na Okresnom súde V. O. návrh na výkon rozhodnutia o vymoženie 648.985,- Sk proti navrhovateľke na základe uznesenia Okresného súdu V. O. zo dňa 02.05.1995 č.k. 5C 671/94-232, predajom rodinného domu, vec bola vedená týmto súdom pod sp.zn. E 2070/96.

Dňa 16.08.1996 vydal Okresný súd V. O. uznesenie č.k. E XXXX/XX-X, ktorým konanie zastavil, pretože A. Q. "nepreukázal, že rodinný dom je vo vlastníctve povinnej navrhovateľky, keď prebieha spor o vporiadanie a došlo k zablokovaniu listu vlastníctva katastrálnym úradom pre prebiehajúci spor k pozemku".

Dňa 29.11.1996 Krajský súd v O. O. na odvolanie A. Q. uznesením č.k. 15Co 4509/96-6 zrušil uznesenie Okresného súdu V. O. č.k. E 2070/96-3 zo dňa 16.08.1996 (konanie sa zastavuje) a vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že súd mal za daného stavu návrh zamietnuť a nie zastaviť konanie a poukazoval na nesprávne označenie účastníkov ich procesným postavením vo výroku vykonávaného uznesenia zo dňa 02.05.1995 č.k. 5C 671/94-232 o schválení zmieru.

Dňa 13.06.1997 vydal Okresný súd V. O. uznesenie č.k. E 2070/96-17, ktorým zamietol návrh A. Q. o nariadenie výkonu rozhodnutia pre vymoženie 648 985,- Sk predajom rodinného domu, pretože nepreukázal, "že rodinný dom je vo vlastníctve povinnej, keď prebieha spor".

Dňa 03.07.1997 podal A. Q. proti uzneseniu odvolanie, v ktorom uviedol, že navrhovateľka úmyselne zdržiava predaj nehnuteľnosti a odmieta s ním uzavrieť dohodu, preto nie je možné celú záležitosť

uviesť do konca. Pritom rodinný dom ako aj všetky pozemky užíva sama, prenajíma, v niekoľkých výzvach ju žiadala, aby sa s ním dohodla čo však z jej strany je bezpredmetné. Navrhovateľka k odvolaniu dňa 17.07.1997 uviedla, že "sa ju snažil presvedčiť aj zať I., aby dom rýchlo predali, pokiaľ žijú". Uviedla, že sa cíti byť spoluvlastníčkou pozemku, na ktorom stojí rodinný dom, a preto podala na súd návrh o určenie neplatnosti osvedčenia. Užíva časť rodinného domu aj so svojou dcérou, lebo iné východisko nemajú.

Dňa 31.10.1997 Krajský súd v I. uznesení č.k. 4 Co 387/97-22 vo veci pre vymoženie 648 985,- Sk na odvolanie A. Q. proti uzneseniu zo dňa 13. 06.1997 č.k. E 2070/96-17 skonštatoval, že zistil, že pri vyhotovení výroku písomného rozhodnutia o schválení zmiernosti došlo k zrejmej nesprávosti, keď z obsahu zápisnice o pojednávaní je zrejmé, že účastníci sa dohodli skončiť konanie súdnym zmiernom tak, že odporkyni (tu navrhovateľke) sa prikáže do vlastníctva rodinný dom a KN parc. č. XXXX,XXXX, XXXX,XXXX k.ú. S. Vo výroku došlo pri písaní k chybe (nesprávne označenie účastníkov), povinnosťou súdu je preto vydať opravné uznesenie o schválení zmiernosti vo výrokovej časti týkajúcej sa označenia účastníkov.

Dňa 21.01.1998 došlo uznesenie Krajského súdu v I. č.k. 4 Co 387/97-22 na Okresný súd V. O. a bolo založené do spisu sp.zn. E 2070/96. Dňa 06.03.1998 predložil sudca uznesenie Krajského súdu v I. č.k. 4 Co 387/97-22 aj do spisu sp.zn. 5C 671/94 vo veci BSM. Dňa 16.04.1998 Okresný súd V. O. uznesení č.k. 5C 671/94-248 opravil uznesenie o schválení zmiernosti tak, že správne označil účastníkov, neuviedol však parcely. Dňa 11.05.1998 bolo uznesenie právoplatné a vykonateľné.

Dňa 01.02.1999 A. Q. žiadala konanie vo veci vymoženia 648.985,- Sk predajom rodinného domu sp.zn. E 2070/96 zastaviť, pretože "nie je právoplatné rozhodnutie Okresného súdu V. O. č.k. 5C 671/94-232." Dňa 19.04.1999 Okresný súd V. O. uznesení zastavil konanie vo veci vymoženia 648.985,- Sk predajom rodinného domu sp.zn. E 2070/96, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.1999.

Dňa 25.01.2000 vydal Okresný súd Q. uznesenie č.k. 8C 7/00-60, ktorým zastavil konanie o návrhu navrhovateľky na určenie, že parcely XXXX, XXXX, XXXX patria do BSM, lebo boli darované obom, v zmysle § 103,104, §83 O.s.p. t.j. z dôvodu litispendencie s konaním Okresného súdu V. O. sp.zn. 5C 671/64 a rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Dňa 19.05.2000 si navrhovateľka kúpila za cenu 20.000,- Sk od svojej sestry A. D. spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/4 na nehnuteľnostiach pozemkoch parc. č. XX, XX zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. S.. Vo výpovedi uviedla, že ďalší spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/4 na týchto nehnuteľnostiach nadobudla dedením po svojich rodičoch v roku 1994. Peniaze na kúpu získala od svojej dcéry A. Q.. W. H.. A. Q. túto skutočnosť vo výsluchu potvrdila, s tým, že dala navrhovateľke aj 10.000,- Sk na znalecký posudok a poplatky spojené s kúpou.

Dňa 30.06.2000 Krajský súd v G. uznesení sp.zn. 23Co 1515/00 vo veci o určenie, že parcely patria do BSM, na odvolanie navrhovateľky(ktorá v odvolaní uviedla, že v konaní o vyporiadanie BSM jej bol prikázaný rodinný dom, lenže parcely aj pod rodinným domom neboli vyporiadné) potvrdil uznesenie prvostupňového súdu Okresného súdu Q. zo dňa 25.01.2000 č.k. 8C 7/00-60, ktorým zastavil konanie s tým rozdielom, že dôvodom zastavenia konania bola prekážka právoplatne rozhodnutej veci- res iudicata v konaní Okresného súdu V. O. sp.zn. 5C 671/64. Zároveň v odôvodnení uviedol, že v písomnom vyhotovení uznesenia o schválení zmiernosti došlo k chybe, lebo sa v ňom uviedla len parcela KN XXXX a neuviedli sa ďalšie parcely XXXX,XXXX a XXXX.

Dňa 28.8.2000 navrhovateľka prevzala uznesenie Krajského súdu v G. a dňa 12.09.2000 žiadala Okresný súd V. O. na základe uznesenia Krajského súdu v G. z 30.06.2006 sp.zn. 23Co 1515/00 o opravné uznesenie.

Dňa 10.10.2000 A. Q. na Okresnom súde G. podal návrh proti navrhovateľke o zaplatenie úrokov z omeškania 17,6% zo sumy 648. 982,- Sk od 11.10.1997 do zaplatenia (išlo o nepremlčané obdobie), vec bola zaevidovaná pod sp.zn. 16C/81/01.

Dňa 30.11.2000 vydal Okresný súd V. O. uznesenie č.k. 5C671/94-258, v ktorom uviedol, že dopĺňa výrok uznesenia o schválení zmiernosti tak, že uviedol aj parcely XXXX,XXXX,XXXX k.ú. S..

Dňa 16.07.2001 Krajský súd v I. na odvolanie A. Q. uznesením č.k. 19Co 31/01-173 zrušil uznesenie Okresného súdu V. O. z 30.11.2000 a vec vrátil na ďalšie konanie pre rozpor výroku a odôvodnenia a uložil prvostupňovému súdu zistiť, či ide o žiadosť o doplňujúce uznesenie podľa §166 O.s.p. alebo o opravné uznesenie.

Dňa 08.11.2001 Okresný súd V. O. uznesením č.k.5C 671/94-277 návrh navrhovateľky zamietol, lebo podľa jeho názoru šlo o návrh na doplnenie uznesenia, pričom lehota na podanie takéhoto návrhu v zmysle O.s.p. už uplynula. Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie. Dňa 12.07.2002 Krajský súd v I. uznesením sp.zn. 19Co/60/2002 potvrdil predmetné uznesenie Okresného súdu V. O. zo dňa 08.11.2001.

Dňa 31.01.2002 podal A. Q. u súdnej exekútorke X.. S. návrh na exekúciu pre vymoženie vyrovnaného podielu 648.985,- Sk, vec bola u exekútorke vedená pod sp.zn. EX 24/2002.

Dňa 20.02.2002 bolo vydané upovedomenie X.. S. o začatí exekúcie v prospech A. Q. a v neprospech navrhovateľky, toho istého dňa vydala súdna exekútorka príkaz Sociálnej poisťovni na vykonanie exekúcie zrážkami z dôchodku navrhovateľky. Proti exekúcii vzniesla navrhovateľka námietky z dôvodu "neukončeného jednanja BSM". Námietkam nebolo vyhovené a dňa 13.03.2002 bolo uznesením Okresného súdu V. O. č.k. Er 127/2002-25 navrhovateľke uložené zaplatiť 32.449,- Sk za námietky proti exekúcii. Dňa 26.01.2005 vydal Krajský súd v O. uznesenie sp.zn. E 3540023703, ktorým nariadil výkon rozhodnutia za námietky proti exekúcii.

Dňa 28.02. 2006 bolo vydané upovedomenie X.. S. o začatí exekúcie predajom nehnuteľností navrhovateľky parc. č. XXXX- orná pôda a domu súp. číslo XXX na parcele č. XXXX k.ú. S..

Dňa 07.03.2002 bolo vydané osvedčenie notára podľa zákona č. 293/1992 Zb. o vydržaní parciel KN č. XXXX,XXXX,XXXX k.ú. S. v prospech A. Q. a dňa 11.03.2002 došlo k zapísaniu osvedčenia do katastra nehnuteľností.

Dňa 13.06.2002 vydala súdna exekútorka exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností navrhovateľky parc. č. XXXX- orná pôda a domu súp. číslo XXX na parcele č. XXXX k.ú. S. a dňa 31.07.2002 vydala vyhlášku o dražbe nehnuteľnosti- rodinného domu a parc. č. XXXX na deň X.X.XXXX za cenu 1.480,750,- Sk.

Dňa 3.9.2002 sa konala dražba, nebol však žiaden záujemca, pretože sa predáva dom bez pozemku (pozemok je vo vlastníctve oprávneného) a pretože má v dome trvalý pobyt povinná a treba jej zabezpečiť náhradné bývanie. Súdna exekútorka požiadala z toho dôvodu súd o zníženie ceny o 1/3, čomu súd vyhovel.

Dňa 07.10.2002 vydala X.. S. vyhlášku o opakovanej dražbe nehnuteľnosti na 07.11.2002, opätovne však nebol žiaden záujemca, opakovaná dražba sa konala aj dňa 09.12.2002 a 20.02.2003, vždy bezúspešne.

Dňa 18.03.2003 Okresný súd G. rozsudkom č.k. 16C/81/01-69 uložil navrhovateľke zaplatiť A. Q. úroky z omeškania 17,6% zo sumy 648. 982,- Sk od 11.10.1997 do zaplattenia a nahradiť trovy konania 17.122,- Sk.

Dňa 04.02.2004 Krajský súd v G. rozsudkom sp.zn. 6Co 470/03 na odvolanie navrhovateľky potvrdil rozsudok Okresného súdu G. č.k. 16C/81/01-69 , pričom uviedol, že navrhovateľka "sa dostala do omeškania so zaplattením sumy XXX.XXX,- Sk, ku ktorej sa zaviazala pri uzavretí zmluvy ku dňu 12.06.1995, kedy uplynula 30- dňová lehota na plnenie. Skutočnosť, že uznesenie Okresného súdu v V. O. bolo opravované, prípadne doplňované, nemá vplyv na počítanie lehoty na plnenie. Žiadnym z uznesení Okresného súdu V. O., ktorým sa domáhala opravy výrokovej časti alebo doplnenia výrokovej časti, sa oprava netýkala sumy 648.985,- Sk, ktorú sa odporkyňa (tu navrhovateľka) zaviazala zaplatiť navrhovateľovi do 30 dní od právoplatnosti uznesenia". Krajský súd zmenil výrok o trovách konania za použitia § 150 O.s.p s prihliadnutím na skutočnosť, že uznesenie o schválení zmluvy vykazovalo určité nedostatky, ktoré však už nebolo pre uplynutie lehoty možné napraviť, ktoré mohli v navrhovateľke vyvolať dojem, že nie je v omeškaní s poskytnutím plnenia a nepriznal náhradu trov konania A. Q..

Dňa 05.08.2004 zomrel A. Q.. Zmluvou postúpil pohľadávku proti navrhovateľke zo zmiernu vrátane príslušenstva na ich spoločnú dcéru Q.. Q. I., ktorá sa tak stala jeho právnou nástupníčkou.

Dňa 22.09.2004 podala Q.. Q. I. na základe rozsudku R. súdu G. č.k. 16C/81/01-69 návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora X.. S. na vymoženie príslušenstva- úrokov z omeškania vo výške 852.110,- Sk, trov zastúpenia pre exekúciu 16.582,- Sk, úrokov z omeškania 17,6% od 17.03.2005 zo sumy 648.985,- Sk. Vec bola zaevidovaná u súdneho exekútora X.. S. pod sp.zn. EX 1792/2004. Dňa 03.12.2004 bolo vydané súdom poverenie na exekúciu pre súdneho exekútora X.. S.. Dňa 17.03.2005 súdny exekútor X. S. vydal upovedomenie o začatí exekúcie.

Súdny exekútor X.. Q. X.- náhradník X.. S. dňa 23.11.2004 vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky o veľkosti 1/2 nehnuteľnostiach pozemkoch parc. č. XX, XX a domu súpisného číslo XXX na parcele č. XX zapísané na LV č. XXX pre k.ú. S.. Svedkyňa Q.. Q. I. uviedla v spise sp.zn. EX XX/XX, že ako druhá podielová spoluvlastníčka predmetných nehnuteľností o veľkosti 1/2 vykonala rekonštrukciu a opravu domu z vlastných financií, nakoľko dom- drevenica bol znehodnotený, vytopený a v miestnostiach bola pleseň. Tieto nehnuteľnosti boli v exekučnom konaní ocenené znaleckým posudkom H.. X. W. zo dňa 16.02.2005 v spojení s dodatkom č. 1 na hodnotu 230.000,- Sk a nehnuteľnosti nezapísané na LV ako dielňa, maštal a stodola na parc. č. XX vo výške 49.000,- Sk t.j. spolu 279.000,-Sk , z toho spoluvlastnícky podiel 1/ 2 predstavuje 139.500,-Sk. Dňa 01.07.2005 sa v exekučnom konaní sp.zn. EX 24/02 uskutočnil predaj spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX k. ú. S. za 115.020,- Sk.

V oboch exekučných konaniach navrhovateľka opakovane podávala námietky proti exekúcii, proti znaleckému posudku, proti dražbe, návrhy na odklad exekúcie, zastavenie exekúcie, sťažnosti na správanie súdneho exekútora, ktorým zo strany príslušných orgánov nebol ani v jednom prípade vyhovené. Súd priznal navrhovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov za konanie o zastavení exekúcie Er 127/02-125 zo dňa 22.10.2004

Dňa 01.04.2005 navrhovateľka požiadala Okresný súd V. O. o vydanie opravného uznesenia podľa §164 O.s.p., ktorým súd opraví uznesenie o schválení zmiernu zo dňa 02.05.1995 tak, že uvedie parcely KN XXXX, XXXX, XXXX k.ú. S.. Dňa 03.06.2005 Okresný súd V. O. uznesením č.k. 5C 671/94-204 (304) opravil výrok uznesenia zo dňa 02.05.1995 č.k. 5C 671/94-230 tak, že uviedol vo výrokovej časti predmetné parcely ako výlučné vlastníctvo navrhovateľky. Dňa 22.09.2005 okresný súd uznesením č.k. 5C XXX/XX-XXX(XXX) na odvolanie Q. I. zrušil svoje rozhodnutie zo dňa 02.05.1995 č.k. 5C 671/94-204 (304) a návrh navrhovateľky zamietol s odôvodnením podľa §§ 103,104, 159 O.s.p. z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Dňa 14.10.2005 sa navrhovateľka odvolala a v odvolaní uviedla, že súd nesprávne posúdil predchádzajúcu žiadosť ako doplnenie, hoci šlo o opravu uznesenia. Dňa 14.11.2005 Krajský súd v I. uznesením č.k. 5Co 319/05-238 zmenil uznesenie sudu 1. st. tak, že opravuje výrok uznesenia Okresného súdu V. O. z 02.05.1995 č.k. 5C 671/94-232 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu V. O. zo dňa 16.04.1998 č.k. 5C 671/94-232 v časti týkajúcej sa nehnuteľností, a uviedol vo výroku aj parcely č. XXXX, XXXX, XXXX k.ú. S. ako výlučné vlastníctvo navrhovateľky. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2006. Dňa 26.09.2006 NS SR rozsudkom zamietol dovolanie Q. I. proti uvedenému rozhodnutiu.

Z ručne písaného výpočtu vypracovaného súdnym exekútorom vo veci sp.zn. Ex 24/2002 vplynulo, že X.. S. vymohla v tomto exekučnom konaní pre oprávneného 8.342,43 Sk a X.. X. mal vymáhať ešte 644.092,60 Sk, z toho má nárok na odmenu 20% t.j.166.106,- Sk. K 20.09.2006 už vymohol na trovy exekúcie 15.729,- Sk, pre oprávneného 155.070,- Sk t.j. spolu 170.799,- Sk. Navrhovateľka mala k uvedenému dňu zaplatiť ešte 639.400,- Sk. Uvedenú sumu navrhovateľka dňa 20.09.2006 zaplatila vkladom v hotovosti na účet súdneho exekútora X.. X..

Dňa 20.09.2006 navrhovateľka uhradila na účet súdneho exekútora X.. S. 1.269.452,- Sk. Podľa vyúčtovania exekučného konania EX XXXX/XXXX zo dňa 22.09.2006 bola pohľadávka oprávneného k uvedenému dňu 1.041.432,- Sk a trovy exekúcie 134.653,- Sk, navrhovateľke tak vznikol preplatok vo výške 93.367,- Sk, ktorý jej bol súdnym exekútorom vrátený t.j. navrhovateľka zaplatila 1.176.085,- Sk

Z identifikácie parciel Správy katastra v G. zo dňa 19.02.2002 vyplynulo, že k tomuto dňu boli pozemky parcelné č. XXXX,XXXX,XXXX zapísané na EL. č. XXX ako vlastníctvo A. Q. a navrhovateľky.

Dňa 13.02.2008 navrhovateľka predala parcely č. XXXX,XXXX,XXXX svedkyňi- dcére H.. A. Q. za cenu 20.000,- Sk.

Vo svojom výsluchu navrhovateľka uviedla, že sa snažila predat' dom, aby mohla zaplatiť vyrovnací podiel bývalému manželovi, avšak nikto nechcel dom kúpiť, keďže nebola uvedená ako vlastníčka pozemku, na ktorom je postavený, preto bola pohľadávka bývalého manžela priznaná spomínaným súdnym zmiernom vymáhaná exekučne. Neuviedla, kedy sa ho snažila predat', ani za akú cenu, cena sa mala stanoviť „dohodou“. Pozemok pod domom bol v tom čase zapísaný na meno jej manžela A. Q., ktorý si ho dal osvedčiť u notárky a ten nebol ochotný pozemok predat'. Do osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva bývalým manželom A. Q. bola táto nehnuteľnosť zapísaná na obidvoch ako vlastníkov. Za účelom predaja zašla aj za bývalým manželom, no ten nebol ochotný tieto predat' mimosúdnou cestou Chcela sa nasťahovať do dreveného domčeka, o ktorý ju exekúciou pripravila dcéra Q. I., ktorá doopatrovala bývalého manžela a ktorý jej postúpil súdom priznané pohľadávky. Potom bola nútená povyplácať pohľadávky priznané A. Q., resp. jeho právnej nástupkyňi, spoločnej dcére Q. I.. Aby nebola vyhodенá na ulicu, uhradila ich a za tým účelom si požičala peniaze od svojich piatich detí. V čase exekúcií si musela požičiavať peniaze aj od svojich detí na to, aby mohla zaplatiť úhrady za plnenia spojené s užívaním rodinného domu, musela žiadať o jedlo svoje deti, najmä dcéru G. B., musela opatrovať cudzím ľuďom deti. Pomohli jej aj priateľky, ktoré ju občas pozvali na obed. P. býva v rodinnom dome, ktorý bol predmetom tohto vyporiadania, ako aj na pozemkoch, okrem pozemku parc. č. XXXX, ktorý previedla na deti, lebo ide o záhradu a majú o ňu záujem. Neskôr na ďalšom pojednávaní uviedla, že dom, samotnú stavbu previedla na svoje deti zhruba pred tromi rokmi, asi v roku 2008, pretože už celú situáciu nezvláda. Má zriadené k stavbe domu doživotné právo bývania, avšak už nevládze obhospodarovať záhradu, ktorá sa nachádza vedľa domu, preto túto previedla na dcéru. Navrhovateľka uviedla, že jej vzťahy s príbuznými, s priateľmi, susedmi alebo s okolím sa v súvislosti s postupom okresného súdu nezmenili, nikto o tomto jej probléme doposiaľ nevie. Vie o tom len ona. Po tom, čo došlo k náprave chybného uznesenia sa nepokúšala o predaj tohto rodinného domu, ale v súčasnej dobe to zvažuje, pretože nezvláda finančne utiahnuť náklady spojené s týmto bývaním. Že písomné vyhotovenie uznesenia nekorešponduje s vyhláseným znením tohto uznesenia si uvedomila v čase, keď sa rozhodla predat' dom, asi tak 2 mesiace po pojednávaní, v júni 1995, a domáhala sa nápravy tohto chybného rozhodnutia, písomne žiadala sudkyňu o nápravu, túto písomnú žiadosť posielala poštou, nie doporučené.

V spise sa však žiadna takáto žiadosť navrhovateľky z predmetného obdobia nenachádza. Naopak navrhovateľka podala dňa 17.01.1996 návrh na určenie, že sporné parcely patria do BSM, s tým, že tieto doposiaľ neboli vyporiadane.

Svedkyňa G. B. je dcérou navrhovateľky a majú spolu dobrý vzťah. V čase, keď sa navrhovateľka rozvádza s otcom a následne majetkovo vyporiadavala už nebývala spoločne s ňou v jednej domácnosti. Snažila sa nezapájať do ich vzájomných problémov, nemala teda o ich vzájomných vzťahoch a o ich majetkovom vyporiadaní žiadnu vedomosť. Až po smrti otca A. Q. sa dozvedela, že otec postúpil pohľadávku voči navrhovateľke na najstaršiu sestru Q. I.. Po tom, čo sa dozvedela v súvislosti s dedičským konaním po otcovi A. Q. o postúpenej pohľadávke, navrhovateľka jej vysvetľovala, že sa tak stalo v dôsledku nejakého chybného uznesenia, kde sa domáhala nápravy, ale nebolo jej vyhovené. Po smrti otca A. Q. ju a ostatných súrodencov žiadala, aby túto pohľadávku vyrovnali. Predložila doklady, z ktorých vyplynulo, že postupom času narástla hodnota pohľadávky, pričom uvádzala, že predmetom exekúcie je aj drevenica a žiadala ich, aby jej pomohli, aby o túto neprišla a rovnako, aby neprišla o rodičovský dom. Súrodenci sa poskladali na sumu 2.000.000,- Sk za účelom vyplatenia pohľadávky, pretože navrhovateľke hrozilo, že bude vystavovaná z domu. Nedohodli sa nijako ohľadom vrátenia peňazí, nespisovali zmluvu o pôžičke. Na zaplatenie dlhu navrhovateľky sa vyskladali len súrodenci, iní ľudia navrhovateľke nepožičiavali peniaze za účelom zaplatenia dlhu. Nepoznala však presné okolnosti, s tým že tieto pozná brat X. Q.. Po smrti otca ju navrhovateľka navštívila a uviedla jej, že nemá dostatok financií ani na základné živobytie, pretože jej boli zrážané sumy aj z dôchodku. Z týchto dôvodov jej spolu s bratom pomáhala, prispievala jej na potraviny a podobne. Pred smrťou otca sa s navrhovateľkou nestretávala často, tak možno raz za 3 mesiace, do smrti otca pomáhala navrhovateľke finančne, keď za ňou navrhovateľka prišla so žiadosťou o peniaze, poskytla jej peniaze napríklad na liečenie.

Svedok X. Q. syn navrhovateľky vypovedal, že má vedomosť o tom, že došlo k chybe v rozhodnutí a pre navrhovateľku neboli zapísané pozemky. O tomto sa dozvedel od navrhovateľky a to niekedy v roku 1999 - 2000. Neskôr v súvislosti s exekúciou, ktorá bola vedená proti navrhovateľke zo strany najstaršej sestry Q. I., navrhovateľke pomáhal a dozvedel sa aj konkrétne, o čo presne šlo. B. navrhovateľke zohnal právnika, ktorý ju v tejto veci zastupoval. Vedel o tom, že sa vedie exekúcia na polovicu chalupy po starých rodičoch, ktorú napokon exekútor zhabal a potom sa mala viesť exekúcia na rodičovský dom. Keď už bol vyhlásený aj termín konania dražby rodičovského domu, spolu so súrodencami sa poskladali a vyplatili požadovanú pohľadávku exekútorovi. S navrhovateľkou sa ohľadom vrátenia týchto peňazí nijako nedohodli. Navrhovateľka nevrátila poskytnuté peňažné prostriedky, ako uviedol, pretože nemá z čoho. Do času smrti otca A. Q. ho navrhovateľka nežiadala o finančnú výpomoc, resp. o vyriešenie otázky vyplatenia vyrovnacieho podielu. Na otázku či má vedomosť o tom, že by sa navrhovateľka snažila speňažiť dom, ktorý bol predmetom vyporiadania, uviedol, že mu navrhovateľka spomínala, že mal niekto menom Q. záujem o kúpu tohto domu, avšak od toho upustil z dôvodu, že pozemok pod domom navrhovateľke nepatrí a tento pozemok bol na základe osvedčenia zapísaný otcovi, ktorý nesúhlasil s jeho predajom. To, že otec A. Q. nemal záujem predaj pozemok, vie od navrhovateľky. Nevedel o tom, že by navrhovateľka inzerovala predaj domu, vie len o záujemcovi menom Q.. Nevedel, ako chcela získať navrhovateľka prostriedky na vyrovnanie so svojim bývalým manželom A. Q., do týchto vecí sa nemiešal. Navrhovateľka mu nevravela, čo plánuje alebo aký má zámer v súvislosti s vyplatením otca. Rodičovský dom a pozemky užívala navrhovateľka spolu so sestrou A. Q.. V záhrade mali nasadené a takýmto spôsobom užívali predmetné pozemky.

Svedok X. Q. j syn navrhovateľky nevedel nič bližšie o okolnostiach majetkového vyporiadania, o nejakých problémoch sa dozvedel až v súvislosti s dedičským konaním po otcovi A. Q.. Dozvedel sa, že exekútor má zobrať navrhovateľke majetok, ktorý mali dediť a preto sa spoločne s ostatnými súrodencami poskladali navrhovateľke, aby vyplatila dlh exekútorovi. O vrátení sumy sa s navrhovateľkou nedohodol.

Svedok H.. A. Q. je synom navrhovateľky, nemá s ňou však dobrý vzťah. Od roku 1981 sa bližšie nekontaktoval ani nezaujímal o navrhovateľku, resp. o akékoľvek jej problémy, ani ohľadom rozvodu s otcom A. Q. ani ohľadom vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. O nejakých problémoch sa dozvedel až v súvislosti s dedičským konaním po otcovi sprostredkované od brata X. Q. a od sestry G. B. a síce, že na rodičovský dom, v ktorom býva navrhovateľka je vedená exekúcia a že hrozí, že navrhovateľka bude vyhodená na ulicu. Tak sa spoločne rozhodli, že exekúciu vyplatia, aby mohla zostať navrhovateľka bývať v dome.

Svedkyňa H.. A. Q., je dcérou, s ktorou má navrhovateľka dobrý vzťah, bývala s ňou až do roku 1998. Vypovedala, že navrhovateľka sa snažila predaj rodičovský dom, avšak záujemcovia o kúpu tejto nehnuteľnosti od nej požadovali predložiť list vlastníctva k pozemku pod domom a týmto navrhovateľka nedisponovala. Navrhovateľka jej vtedy ukazovala rozhodnutie, kde bolo napísané, že jej patrí dom a parc. č. XXXX a taktiež rozhodnutie, kde bolo napísané, že otcovi A. Q. patrí parcela číslo XXXX, XXXX a XXXX. Otec sa s nimi nekontaktoval. V dôsledku toho, že nebol zapísaný v rozhodnutí pozemok pod domom v prospech navrhovateľky, nebolo možné dom predaj. Mala záujem presťahovať sa do drevenice, na ktorej kúpu jej poskytla finančné prostriedky, a to vo výške 30.000,- Sk, z toho 20.000,- Sk na výplatu kúpnej ceny za 1/2 na nehnuteľnostiach od jej sestry A. D. a 10.000,- Sk za účelom vypracovania znaleckého posudku a zaplata poplatkov okolo prevodu tohto podielu. Parcela číslo XXXX predstavuje záhradu, túto sa navrhovateľka nesnažila predaj, pretože na nej pestovala a zberala úrodu. V čase vedenia exekúcie, Navrhovateľka nemala finančné prostriedky na kúrenie a tak jej poskytla peniaze vo výške 70.000,- Sk.

Svedok X.. P. P. uviedol, že v minulosti zastupoval firmu Q. Consulting, a.s. zo G., ktorej štatutár pán I. Q. mal záujem o kúpu pozemkov v katastri S.. Bol sa aj pozrieť na mieste samom, išlo o pozemky na kopci a pri tej príležitosti sa zoznámil s navrhovateľkou, mal záujem kúpiť pozemky o spoločnej výmere do 5000 m². Pán Q. mal už nachystané finančné prostriedky na kúpu týchto pozemkov. Nepamätal si, v ktorom roku sa tento skutok odohral, mohlo to byť pred 8 - 10 rokmi. V súvislosti s kúpou zistil, že pozemky nie sú vysporiadané. Na tomto pozemku bol evidovaný manžel navrhovateľky. Z tohto dôvodu za ním zašiel do miesta jeho bydliska v G. a presviedčal ho, aby pozemok previedol za kúpnu cenu mu ponúkanú. Manžel navrhovateľky to však odmietal, nedal sa presvedčiť. Uviedol, že tak robí z nenávisťi k navrhovateľke, že

s ničím nebude súhlasiť, a to aj napriek výhodnej kúpnej cene, ktorá mu bola ponúkaná. Nepamätal si, či išlo aj o pozemky vo vlastníctve niekoho iného ako navrhovateľky a jej manžela, ale nebol za nikým iným okrem navrhovateľky a jej manžela. Išlo výlučne o pozemky navrhovateľky, s ktorou jednal v kancelárii a taktiež o pozemky jej bývalého manžela, čo zistil pri následnom šetrení na správe katastra. Iba s nimi dvoma jednal ohľadom predaja týchto pozemkov.

Svedkyňa Q.. Q. I. je dcérou navrhovateľky, avšak nemajú spolu dobrý vzťah. Uviedla, že navrhovateľka prakticky od roku XXXX, kedy došlo k rozhodnutiu o vyporiadaní BSM, až do roku 2011 sa neustále odvolávala a takýmto spôsobom naťahovala vyplatenie sumy, ktorá jej bola uložená rozhodnutím súdu z titulu podielu na BSM. ako jediná z detí navštevovala otca a keď toto oznámila navrhovateľke, tá jej povedala, že sa už so ňou nebude stýkať. Po skončení konania o vyporiadaní BSM, v rámci ktorého bol otcovi priznaný vyrovnací podiel, sa otec domáhal vyplatenia tohto podielu, pretože rodinný dom, ktorý bol priznaný navrhovateľke užívala výlučne ona s dcérou a otec býval v jednoizbovom byte. Uviedla, že vie, že navrhovateľka ho nechcela vyplatiť, videla listy navrhovateľky otcovi, v ktorých uvádzala, že celý majetok je len jej a že jemu z neho nič nepatrí. Uvádzala mu, že sa dohodnú na predaji rodinného domu a potom ho vyplatí. K dohode však nedošlo, pretože obidvaja sa nenávideli a spoločne nekomunikovali. Otec by sa bol možno aj dohodol, avšak navrhovateľka si kládla neprimerané podmienky, chcela, aby jej ostal aj dom a aby nemusela vyplatiť peniaze. Poukazovala na to, že otec má byť a teda má kde bývať. Asi v roku 2000 si otec A. Q. našiel záujemcu o kúpu rodinného domu, avšak bol tam problém v súvislosti s nevysporiadanými pozemkami pod domom. Po tom, čo záujemca zistil, že sú tieto pozemky nevysporiadané, odstúpil od tejto zmluvy, nemal o ňu záujem. Navrhovateľka vtedy dostala nejakú písomnú výzvu a vedela o rokovaniach s týmto záujemcom. Následné pokusy o predaj rodinného domu už otec nevykonával, pretože navrhovateľka ho vyhadzovala z domu a z pozemkov, na ktorých sa dom nachádza s tým, že mu tam nič nepatrí a nemá tam čo robiť. Z otcovej strany bola snaha predáť tento rodinný dom, nie však zo strany navrhovateľky. K. uvádzala, že dom predá, avšak jej záujem nebolo vyplatiť otca. Uvádzala, že dom patrí jej a jej deťom.

Podľa § 27 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného od 1.7.2004 zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred účinnosťou tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje doterajšími predpismi.

Nakoľko škoda tvoriaca predmet sporu mala byť navrhovateľke spôsobená jednak nesprávnym písomným vyhotovením uznesenia zo dňa 02.05.1995, ktorým bol schválený súdny zmier, a jednak nekonaním príslušného súdu, pokiaľ ide o opravu tohto písomného vyhotovenia, pričom nápravu zjednal až Krajský súd v Trenčíne dňa 14.11.2005, súd vec právne posúdil do obdobia účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. t.j. do 01.07.2004 podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, účinného od 1.7.1969 do 30.6.2004 a za obdobie po 30.06.2004 do 14.11.2005 podľa zákona č. 514/2003 Z.z .

Podľa § 1 ods. 1 veta prvá Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v konaní správnom, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, ktoré vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len štátny orgán).

Podľa § 18 ods.1, 2 Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods.1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia. Zodpovednosti podľa ods.1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone

verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1,2,3 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 417 ods.1 Občianskeho zákonníka komu škoda hrozí, je povinný na jej odstránenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

Podľa § 417 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o vážne ohrozenie, ohrozený má právo sa domáhať, aby súd uložil vykonať vhodné a primerané opatrenia na odvrátenie hroziacej škody.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Nesprávny úradným postup je porušenie postupu predpísaného právnymi normami. Podmienkou zodpovednosti štátu je vznik škody nesprávnym úradným postupom. Táto škoda je spravidla majetkovou ujmou, t.j. zmenšením majetku poškodeného. V každom prípade však musí byť daná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním t.j. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Pri zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musí ísť o porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to pri takých úkonoch, ktoré sú realizované v rámci rozhodovacej činnosti, avšak sa bezprostredne neodrazia v obsahu vydaného rozhodnutia. O zodpovednosti za takto vzniknutú škodu môže ísť iba za splnenia predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, t.j. majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá je v príčinnej súvislosti s uvedeným postupom. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je formou zodpovednosti štátu za činnosť tých, ktorí plnia úlohy štátnych orgánov uvedené v § 1 ods.1. Na vznik zodpovednosti za škodu podľa citovaného predpisu treba existenciu týchto predpokladov: nesprávny úradný postup, existenciu škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Pri splnení týchto predpokladov vzniká zodpovednosť za spôsobenú škodu. Ide o osobitne upravenú občianskoprávnu zodpovednosť, na ktorú sa iba podporne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 20 zákona č. 58/1969 Zb, § 25 zákona č. 214/2003 Z.z.). Táto zodpovednosť má povahu sprísnenej objektívnej zodpovednosti, ktorej sa nemožno zbaviť (tzv. absolútna objektívna zodpovednosť). Osobitný zákon č. 58/1969 Zb. neobsahoval vysvetlenie pojmu nesprávny úradný postup a toto ponechával právnej teórii a praxi. Zákon č. 514/2003 Z.z. obsahuje len demonštratívny výpočet možných prípadov nesprávneho úradného postupu medzi nimi aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon.

Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v tomto spore zaťažuje navrhovateľku, ktorá je povinná preukázať všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Navrhovateľka preukázala existenciu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu V. O., v konaní vedenom pod sp.zn. 5C/671/94. Súd porušil ustanovenia § 157 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. a §170 ods. 1 O.s.p., ktoré mu ukladá uviesť v písomnom vyhotovení rozhodnutia znenie výroku, ako bolo vyhlásené. Písomné vyhotovenie uznesenia Okresného súdu V. O. sp.zn. 5C/671/94 zo dňa 2.5.1995 sa nezhodovalo so znením výroku vyhláseného uznesenia, pretože v ňom neboli uvedené parcely č. XXXX, XXXX, XXXX v k.ú. S., ktoré podľa schváleného súdneho zmiernu pripadli do výlučného vlastníctva navrhovateľky.

Povinnosťou navrhovateľky bolo preukázať splnenie ďalších predpokladov a to vznik skutočnej škody. Skutočná škoda je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení majetku (úbytku, prípadne strate, zničení) poškodeného, ku ktorému by nebolo došlo, nebyť vzniku škody. Vznik škody musí byť v príčinnej súvislosti so zisteným nesprávnym úradným postupom súdu. Navrhovateľka za takúto škodu označila celkovú sumu 1.922.655,-Sk, ktorú sumu zaplatila súdnym exekútorom povereným vykonaním exekúcie na základe chybného uznesenia pre vymoženie vyrovnávacieho podielu (639.400,-Sk) a súdnemu exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie na základe rozsudku Okresného súdu G. zo dňa 18.03.2003 č.k. 16C/81/01-69 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 04.02.2004 sp.zn. 6Co/470/03, ktorým bola navrhovateľke uložená povinnosť zaplatiť A. Q. úroky z omeškania 17,6% zo sumy vyrovnávacieho podielu 648.985,- Sk od 11.10.1997 do zaplatenia (v sume 1.176.085,-Sk). Navrhovateľka tvrdila, že príčinou jej omeškania bolo nesprávne písomne vyhotovené uznesenie o schválení zmiernu, v dôsledku čoho sa nestala včas zapísanou vlastníčkou nehnuteľností a tak nemohla speňažiť zmiernom nadobudnutý nehnuteľný majetok.

V danom prípade súd skúmal tvrdenie navrhovateľky, že sa omeškala s plnením vyrovnacieho podielu titulom vyporiadania BSM sp.zn. 5C/671/94 bývalému manželovi výlučne v príčinnej súvislosti s pochybením okresného súdu pri vyhotovení uznesenia o schválení súdneho zmiernu a následných prieťahoch pri oprave sporného uznesenia č.k. 5C/671/94-232 zo dňa 2.5.1995. V písomnom vyhotovení zmiernu nepochybne došlo k chybám v písaní, avšak tieto chyby nemali za následok zbavenie sa zodpovednosti navrhovateľky zaplatiť A. Q. sumu 648.985,- Sk, na ktorú sa zaviazala pri schválení zmiernu. Žiadnym z uznesení Okresného súdu V. O., ktorými sa navrhovateľka domáhala opravy výrokovvej časti alebo doplnenia výrokovvej časti, sa oprava netýkala sumy 648.985,- Sk, ktorú sa zaviazala zaplatiť A. Q. do 30 dní od právoplatnosti uznesenia teda do 11.06.1995. Súd doplnením výsluchu navrhovateľky zisťoval, z akých finančných prostriedkov mala v úmysle takúto finančnú čiastku v tak krátkom čase bývalému manželovi uhradiť a z akých zdrojov mali tieto prostriedky pochádzať. Navrhovateľka uviedla, že takúto sumu nemala reálne k dispozícii a spoliehala sa výlučne na zisk z predaja nehnuteľností, ktoré jej boli prikázané do vlastníctva titulom vyporiadania BSM- domu súp.č. XXX v k.ú. S. a pozemkov. Nemala žiaden iný plán, odkiaľ finančné prostriedky získať ani za predpokladu, ak by sa nijaký vhodný kupec nenašiel.

Navrhovateľka nepreukázala žiadnym spôsobom, kedy začala predmetné nehnuteľnosti, ktoré získala titulom vyporiadania BSM sporným uznesením o schválení súdneho zmiernu ponúkať na predaj. Nebola schopná súdu ani uviesť konkrétnu cenu, ktorú za ne požadovala a nepredložila žiadne inzeráty, z ktorých by takáto skutočnosť vyplývala. Tvrdila, že navrhovala cenu „dohodou“, avšak neuviedla ani orientačnú cenu, na základe ktorej sa mala dohoda uzavrieť. Súd nemal dôvod pochybovať o dôveryhodnosti výpovede svedkyne H.. A. Q. o tom, že navrhovateľka istý (bližšie neurčený) čas ponúkala nehnuteľnosti na predaj. O tejto skutočnosti svedčí aj písomné vyjadrenie A. Q. v uvedenom spise Okresného súdu V. O. sp.zn. E 23070/96 na č. l. 38 až 39, kde okrem iného tento uvádza: "Mám však poznatky o tom, že toho času sama (navrhovateľka), bez môjho vedomia a bez môjho súhlasu usiluje o predaj spoločného rodinného domu formou inzerátov a realitných kancelárií /TV reality/ dokonca si sama stanovila aj sumu na predaj spoločného rodinného domu /4 milióny korún/ na čo vonkoncom nemá právo a čo je v rozpore so zákonom." Z písomných podaní zomrelého A. Q. a jeho listov, ktoré predložil v spise vo veci vyporiadania BSM, ako aj v iných spisoch (spis Okresného súdu V. O.) a z výsluchu svedkyne Q.. Q. I. však vyplýva, že navrhovateľka nemala záujem na predaji nehnuteľností po dohode s A. Q., ktorý sám dohody inicioval v dobe pred začatím exekučných konaní. Z týchto faktov však vyplýva len to, že sa nehnuteľnosti ponúkali na predaj zrejme až v roku 1998 a nie v čase pred schválením súdneho zmiernu. Pokiaľ sa navrhovateľka chcela vyhnúť exekúcii a následnému súdnemu sporu o úroky z omeškania pre nevyplatenie sumy 648.985,-Sk k rukám A. Q. titulom vyporiadania O. a ďalšej exekúcii pre nezaplatené úroky z omeškania z tejto sumy, musela preukázať, že existoval vážny záujemca o kúpu sporných nehnuteľností, ochotný a pripravený uzavrieť kúpnu zmluvu s konkrétnym obsahom a vyplatiť hotovosť minimálne v čiastke 648.985,-Sk najneskôr do 11.6.1995. Do tohto dňa totiž bola súdnym zmiernom navrhovateľka zaviazaná A. Q. túto sumu zaplatiť. Navrhovateľka teda musela uniesť dôkazné bremeno v tom smere, že v čase od vyhlásenia súdneho zmiernu a dátumu 11.6.1995 mala kupca, ktorý mal vážny záujem predmetné nehnuteľnosti kúpiť, zároveň došlo k dojednaniu o predmete a konkrétnej kúpnej cene, a že v realizácii tohto zámeru uzavrieť kúpnu zmluvu s dojednaným obsahom kupcovi zabránila iba tá skutočnosť, že navrhovateľka nemohla preukázať výlučné vlastnícke právo k pozemkom KN parc.č. XXXX, XXXX, XXXX v k.ú. S., v dôsledku chybného znenia uznesenia o schválení súdneho zmiernu vo veci vedenej na Okresnom súde V. O. sp.zn. 5C/671/94. Takéto dôkazné

bremeno navrhovateľka neuniesla. Klient svedka X.. P. P. mal záujem nehnuteľnosti (podľa X.. P. len pozemky bez bližšej špecifikácie a podľa svedka X. Q. chcel kúpiť dom s pozemkami) kúpiť pred X-XX rokmi, v čase, keď už bol A. Q. zapísaný ako výlučný vlastník pozemkov a ku kúpe údajne nedošlo pre nesúhlas A. Q. s predajom pozemkov. Ako vyplýva z notárskej zápisnice N XXX/XX zo dňa 7.3.2002 (č.l. 320 spisu OS V. O. 5C/671/94) A. Q. sa stal vlastníkom pozemkov KN parc.č. XXXX, XXXX a XXXX v k.ú. S. na základe osvedčenia o vydržaní, vydaného dňa 7.3.2002, návrh na vklad vlastníckeho práva bol podaný na kataster dňa 21.3.2002 a A. Q. bol zapísaný ako vlastník týchto parciel na LV č. XXXX v k.ú. S. niekedy v apríli až máji 2012, v spise sa nachádza LV s jeho menom zo dňa 15.5.2002. Pokiaľ sa teda zaujímal o kúpu nehnuteľností klient X.. P., muselo to byť v roku 2002, po vydaní osvedčenia na A. Q. a jeho zápise za vlastníka sporných parciel. A. Q. následne previedol parcely č. XXXX, XXXX a XXXX v k.ú. S. darovacou zmluvou zo dňa 18.5.2004 na Q. I., ktorý sa dňa 8.9.2006 u exekútora X.. X. S. zaviazal vydražiteľovi domu súp.č. XXX v k.ú. S. prediť pozemky parc.č. XXXX, XXXX v LV č. XXXX v k.ú. S..

Navrhovateľke bolo doručené uznesenie Okresného súdu V. O. čk. 5C/671/94-232 zo dňa 2.5.1995 dňa 11.5.1995. Podľa vyjadrenia navrhovateľky si táto okamžite všimla, že sú v uznesení chyby a to okrem nesprávneho označenia účastníka vo výroku aj chýbajúce parc.č. XXXX, XXXX a XXXX v k.ú. S., ktoré jej mali byť prikázané do vlastníctva. Dňa 16.4.1998 Okresný súd V. O. vydal opravné uznesenie č.k. 5C/671/94-248, ktorým opravil nesprávne označenie účastníkov konania a to na základe pokynu S. súdu v Trenčíne XCo/XXX/XX-XX zo dňa 31.10.1997, ktorým bolo zrušené uznesenie Okresného súdu V. O. z 13.6.1997 č.k E 2070/96-17. Napadnutým uznesením z 2.5.1995 č.k.5C/671/94-232 bol zamietnutý návrh oprávneného A. Q. na exekúciu pre vymoženie sumy 648.985,-Sk predajom rodinného domu súp.č. XXX v k.ú. S., lebo nebolo preukázané, že dom je vo vlastníctve navrhovateľky pre chybné označenie účastníkov vo výroku uznesení o schválení zmiaru. Odvolací súd taktiež nepoukázal na pochybenie v časti vynechania parciel č. XXXX, XXXX a XXXX v predmetnom uznesení o zmiari a nariadil súdu opraviť len výrok v časti označenia účastníkov. Až písomným podaním zo dňa 12.9.2000 sa navrhovateľka domáhala opravy uznesenia č. 5C/671/94 z 2.5.1995 bez bližšej špecifikácie, ako žiada rozhodnutie opraviť a k nemu len pripojila uznesenie Krajského súdu v G. č.k.23Co/1515/00 z 30.6.2000, kde tento súd upozorňuje na chybu v uznesení Okresného súdu V. O. v uznesení o zmiari č.k. 5C/671/94 zo dňa 2.5.1995, spočívajúcu vo vynechaní parciel č. XXXX, XXXX a XXXX v k.ú. S. vo výroku a upozorňuje na vydanie opravného uznesenia. Návrh bol zamietnutý uznesením Okresného súdu V. O. č.k.5C/671/94-177 zo dňa 8.1.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu I. č.k. 19Co/60/02-194 zo dňa 12.7.2002. Dňa 5.4.2005 sa navrhovateľka opätovne domáhala opravy uznesenia Okresného súdu V. O. č.k. 5C/671/94 z 2.5.1995 s konkrétnym uvedením, ako sa má oprava vykonať a to takým spôsobom, že súd uvedie sporné parcely KN č. XXXX, XXXX a XXXX v písomnom vyhotovení výroku. Nakoniec bolo rozhodnutie opravené správne a v súlade so schváleným súdnym zmiarom až uznesením Krajského súdu v I. č.k. 5Co/319/2005-238 zo dňa 14.11.2005, právoplatné dňa 14.2.2006.

Dňa 10.10.2000 podal A. Q. na R. súd G. návrh na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 648.985,-Sk, pretože nebol riadne vyplatený v lehote do 11.6.1995 z podielu v BSM titulom schváleného súdneho zmiaru uznesením Okresného súdu V. O. č.k. 5C/671/94-232 z 2.5.1995. Rozsudkom Okresného súdu G. č.k. 16C/81/01-69 zo dňa 18.3.2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v G. č.k. 6Co/470/03 zo dňa 4.2.2004 súd zaviazal X. Q. zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania 17,6% zo sumy 648.985,-Sk od 1.10.1997 do zaplatenia a náhradu trov konania. Vo veci nezaplatenia sumy 648.985,-Sk sa na návrh A. Q. viedla proti X. Q. exekúcia E 2070/96, v ktorej sa A. Q. domáhal predaja domu súp.č. XXX v k.ú. S.. Uznesením č.k. E 2070/96-3 zo dňa 16.8.1996 súd zastavil konanie, lebo zistil, že nebolo vyporiadané vlastnícke právo k pozemkom, na ktorých stojí dom súp.č. XXX v k.ú. S. a uznesenie bolo zrušené Krajským súdom v O. O. č.k. 15Co/4509/96 zo dňa 29.11.1996, práve s poukazom na chybu v uznesení o zmiari. Toto rozhodnutie bolo doručované o navrhovateľke dňa 30.1.1997. Vo veci vymoženia sumy 648.985,-Sk sa začalo dňa 31.1.2002 exekučné konanie pod Ex 24/2002 v prospech A. Q. pre vymoženie pohľadávky 648.985,-Sk + trovy exekúcie u X.. B. S., súdnej exekútorke so sídlom v G. a v tejto exekúcii následne pokračoval náhradník X.. Q. X.. Dňa 13.6.2012 X.. S. vydala exekučný príkaz zriadením exekučného záložného práva a dňa 13.6.2012 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností parc.č. XXXX o výmere XXXXmX a domu, súp.č. XXX postaveného na parc.č. XXXX v k.ú. S., zapísané na LV č. XXX. Táto súdna exekútorka opakovane dražila sporné nehnuteľnosti cestou inzercie od 8.8.2002, 14.8.2002, 21.11.2002, 7.12.2002, 31.1.2003, bez úspechu, neprihlásil sa žiaden záujemca, napriek zníženiu kúpnej ceny. Dňa 22.9.2004 sa začalo proti X. Q. exekučné konanie u súdneho exekútora X.. X. S. na Exekútorskom úrade v G. Ex 1792/2004 a dňa 17.3.2005 X.. X. S. vydal

exekučný príkaz zriadením exekučného záložného práva a dňa 2.5.2005 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností parc.č. XXXX o výmere 2668m² a domu, súp.č. XXX postaveného na parc.č. XXXX v k.ú. S., zapísané na LV č. XXX a predmetné nehnuteľnosti dom sp.č. XXX na parc.č. XXXX a parc.č. XXXX boli predávané za cenu 1.059.720,-Sk a pozemok za 196.658,-Sk sa nepodarilo v rámci exekúcie prediť.

Povinnosť uskutočniť prevenčný zákrok na odvrátenie hrozacej škody podľa ust. § 417 ods.1 Občianskeho zákonníka majú všetci účastníci občiansko právnych vzťahov, bez ohľadu na to, či ide o osoby fyzické alebo právnické. Zákrok smerujúci k odvráteniu škody musí byť, vzhľadom na okolnosti prípadu, primeraný. Nesplnenie tejto povinnosti by bolo možné za splnenia ďalších zákonných predpokladov považovať za zavinenie poškodeného v zmysle ust. § 441 Občianskeho zákonníka, ktorá je spôsobilé zásadne ovplyvniť rozsah náhrady škody. Vhodnosť a primeranosť opatrení bude vždy závisieť na okolnostiach prípadu. Opatrenie prichádza do úvahy iba vtedy, ak závažná škoda ešte len hrozí.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľka sa zúčastnila dňa 2.5.1995 pojednávania na Okresnom súde V. O., na ktorom došlo vo veci sp.zn. 5C/671/94 ku schváleniu súdneho zmierného obsahu a dňa 2.5.1995 jej bolo doručené uznesenie č.k. 5C/671/94-232, v ktorom boli chyby v písaní (okrem zámeny účastníkov vo výroku) a vo výroku neboli uvedené všetky parcely (č. XXXX, XXXX a XXXX v k.ú. S.), ktoré mali byť prikázané do jej výlučného vlastníctva. Z obsahu uznesenia jej však vyplývala povinnosť vyplatiť A. Q. sumu 648.985,-Sk do 30 dní od právoplatnosti zmierného, teda do 12.6.1995 a v tejto časti uznesenia žiadna chyba nebola. Bolo povinnosťou navrhovateľky v tejto lehote na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia takúto sumu bývalému manželovi vyplatiť a navrhovateľka si bola vedomá toho, že peniaze v takejto výške nemá a v čase schválenia súdneho zmierného nemala ani doklady, ktoré by svedčili o výlučnom vlastníckom práve, k týmto nehnuteľnostiam v jej prospech. Spoliehala sa teda na to, že sa objaví kupec, ktorý predmetné nehnuteľnosti kúpi a z výťažku predaja bude vyplatený A. Q., k čomu však nedošlo. Navrhovateľka, na rozdiel od Okresného súdu v V. O., zistila chybu v predmetnom rozhodnutí hneď, ako jej bolo doručené a napriek tomu, že jej hrozila škoda v podobe exekúcie zo začiatku len pre vymoženie istiny 648.985,-Sk, súd písomne neupozornila na jeho pochybenie a nedomáhala sa riadne a včas opravy chybného rozhodnutia. Hoci si bola dlhodobo vedomá toho, že má závažný právny problém, pre ktorý nemôže nehnuteľnosti prediť (chýbajúce doklady, preukazujúce jej vlastnícke právo), nevyhľadala žiadnu, dokonca ani bezplatnú právnu pomoc. Začala sa brániť sama, so značným oneskorením a nesprávnym spôsobom (žalobou o určenie vlastníckeho práva pred OS Martin sp.zn. 8C 7/00). Po prvý raz sa domáhala opravy sporného uznesenia až dňa 12.9.2000, teda 5 rokov po skončení veci sp.zn. 5C/671/94 a vo svojom podaní neuviedla, akým spôsobom má súd opravu vykonať. Riadny návrh, ako má oprava sporného rozhodnutia vyzeráť, bol na súd podaný navrhovateľkou až dňa 5.4.2005 napriek neskoršej oprave súdneho rozhodnutia dňa 14.11.2005 a predchádzajúcej ochote nového nadobúdateľa pozemkov tieto prediť, ak sa predá dom, ani jedna dražba v rámci exekúcie nebola úspešná pre nezaujímavosť kupcov o kúpu. Dňa 13.6.2012 už boli sporné nehnuteľnosti zaťažené exekučným záložným právom exekútorkou JUDr. S., ktorá vydala exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností parc.č. XXXX o výmere 2668m² a domu, súp.č. XXX postaveného na parc.č. XXXX v k.ú. S., zapísané na LV č. XXX a kupci už mohli nehnuteľnosti kupovať len na dražbe. V konaní nebolo preukázané, že v prípade, ak by došlo k riadnemu behu vecí a uznesenie č.k. 5C/671/94 zo dňa 2.5.1995 o zmierní by nevykazovalo žiadne chyby v písaní, a bolo vydané v súlade so schváleným súdnym zmierním, nebolo by došlo k žiadnej ujme na majetku navrhovateľky v dôsledku prebiehajúcich 2 exekučných konaní. V čase od doručenia uznesenia o schválení súdneho zmierného do zriadenia exekučného záložného práva dňa 13.6.2012 mala navrhovateľka dostatok času a možností s predmetnými nehnuteľnosťami (domom sp.č. XXX s pozemkom parc.č. XXXX) disponovať a to nielen formou predaja domu so všetkými pozemkami tretej osobe. V konaní nebolo preukázané, že by mala kupca ochotného zaplatiť kúpnu cenu v tomto konkrétnom čase a že by sa jej v tomto období podarilo nehnuteľnosti aj speňažiť (a v akej výške) a vyplatiť A. Q.. Preto súd ani nebol schopný vyhovieť požiadavke odvolacieho súdu a ustáliť, ktoré výdavky navrhovateľky vznikli výlučne z dôvodu existencie stavu, zavineného konštatovaným nesprávnym úradným postupom súdu a ktorým výdavkom nebolo objektívne možné zabrániť ani splnením povinnosti podľa § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo sa nepodarilo preukázať, akú cenu za nehnuteľnosti boli kupci ochotní zaplatiť, či s takouto cenou súhlasila navrhovateľka a dokedy by boli ochotní ju zaplatiť a kedy by následne v teoretickej rovine mohlo dôjsť k vyplateniu A. Q. z takto získaných finančných prostriedkov. Nepodarilo sa ani preukázať, že nezaujímavosť kupcov bol spôsobený výlučne chýbajúcimi dokladmi. Z

doplňujúcej výpovede navrhovateľky a jej dcéry H.. A. Q. na pojednávaní dňa 22.6.2015 vyplývalo, že záujem kupcov končil pri obhliadke nehnuteľností, takže chýbajúce doklady mohli byť len jednou z príčin, prečo k dohode nedošlo. Svedkyňa Ing. A. Q. vypovedala, že navrhovateľka sa nesnažila predať parc.č. XXXX, lebo na nej pestovala úrodu. Okrem toho, navrhovateľka tvrdila, že boli kupci, čo chceli kúpiť len dom. Súd okrem výpovede X.. P. P. nemal možnosť zistiť, čo kupcov k ich nezáujmu uzavrieť kúnu zmluvu v skutočnosti viedlo, mohla to byť aj nevyhovujúca požadovaná cena.

Predaj nehnuteľností v celosti so všetkými pozemkami nebolo jediné možné riešenie uvedenej situácie. Navrhovateľka si mohla na výplatu A. Q. z BSM napríklad vziať pôžičku od svojich detí alebo úver a zaťažiť dom hypotékou, resp. previesť iba časť spoluvlastníckeho podielu na dome na niektoré z detí, ktoré jej neskôr finančne pomohli (keď sa o probléme dozvedeli) a celý jej zostávajúci dlh v exekúcii zaplatili a tak sa mohla vyhnúť narastajúcim úrokom z omeškania z nesplatennej istiny a plateniu trov exekúcie, resp. prejavíť dobrú vôľu a začať dlh splácať A. Q. postupne, aspoň formou nejakých splátok. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľka nepreukázala žiadnu príčinnú súvislosť medzi vymoženými pohľadávkami v exekučných konaniach a pochybením okresného súdu pri vydaní uznesenia o schválení súdneho zmieru a celkovom postupe súdov pri následnej oprave sporného uznesenia. Súd naopak dospel k záveru, že zanedbaním prevenčnej povinnosti navrhovateľky predchádzať škode včasným upozornením súdu na konkrétnu chybu v uznesení sp.zn. 5C/971/94 z 2.5.1995 bez zbytočného odkladu potom, ako ju zistila, zavinila vznik exekučných konaní a ujmu na svojom majetku. Ak by súd bola upozornila na konkrétnu chybu riadne a včas, bezprostredne po doručení sporného rozhodnutia (čo bolo v jej záujme, pokiaľ chcela nehnuteľnosti údajne urýchlene predať a kupcov podľa jej vyjadrenia bolo dosť) súd by chybu v písaní odstránil okamžite, pretože od vydania rozhodnutia uplynulo veľmi krátke časové obdobie. Avšak navrhovateľka z nepochopiteľných dôvodov čakala na podanie návrhu na opravu 5 rokov, keď jej lehota na plnenie A. Q. dávno uplynula. Súd má teda dôvodné pochybnosti o tom, či mala skutočný záujem bez exekučného konania A. Q. vyplatiť výťažkom z predaja týchto nehnuteľností. Z týchto dôvodov súd návrh v časti náhrady škody ako nedôvodný zamietol.

Náhradu nemajetkovej ujmy okresný súd navrhovateľke nepriznal. Aj v tomto smere bolo dôkazné bremeno na strane navrhovateľky, ktorá však súdu nepreukázala, že by v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom utrpela nemajetkovú ujmu. Okrem dcéry A. Q. žiaden zo svedkov nevyzvedal o tom, že by navrhovateľka trpela výraznou ujmu práve v súvislosti s týmto konaním. Naopak sama navrhovateľka uviedla, že jej vzťahy s príbuznými, s priateľmi, susedmi alebo s okolím sa v súvislosti s postupom okresného súdu nezmenili, nikto o tomto jej probléme doposiaľ nevie. Vie o tom len ona. Predmetný úradný postup teda nemal žiaden následok pre okolité prostredie, v ktorom navrhovateľka žije a pracuje ani v spoločenskom uplatnení navrhovateľky. To potvrdila aj výpoveď väčšiny jej detí, ktoré uviedli, že o predmetnom konaní nemali vedomosť, že sa o tom dozvedeli až v súvislosti s dedičským konaním po zomrelom otcovi, v čase keď hrozila dražba nehnuteľností. Okresný súd pritom prihliadol aj na okolnosti, za ktorých došlo k nesprávnemu postupu. Podľa názoru okresného súdu navrhovateľka mala svoj podiel viny na vzniku omeškania, keď sa sama zaviazala na úhradu neprimeraného záväzku, ktorý zrejme nemohla v dohodnutej lehote splniť vzhľadom na nedostatočný majetok, ako aj na skutočnosť, že predmetné nesprávne uznesenie malo vo svojom dôsledku pre navrhovateľku aj výhodu, pretože práve v dôsledku chyby v uznesení došlo k zastaveniu prvého konania o výkon rozhodnutia vedeného Okresným súdom V. O. pod sp.zn. E 2070/69 na návrh A. Q.. Následne neboli úspešné opakované dražby nehnuteľnosti v exekučnom konaní pod sp.zn. Ex 24/02, teda navrhovateľka mohla nepretržite užívať rodinný dom a zabezpečovať bývanie pre seba aj pre dcéru, svedkyňu H.. A. Q.. Jej tvrdenie o tom, že mala zabezpečené náhradné bývanie v drevenom domčeku, okresný súd považoval za zrejme nepravdivé, keďže druhou spoluvlastníčkou bola dcéra Q.. Q. I., ktorá by jej zrejme neumožnila v domčeku bývať pre ich vzájomné vzťahy, ako aj z dôvodu, že tento domček bol podľa vyjadrenia Q. I. neschopný obývania bez rekonštrukcie. Aj keď navrhovateľka vypovedala o svojej biede, napokon si zabezpečila okolo 2.000 000,- Sk od svojich detí a tak zostala vlastníčkou nehnuteľného majetku, ktorý doposiaľ užíva, pričom deti od nej nevyžadujú vrátenie predmetných súm. Okresný súd poukázal na skutočnosť, že tak urobila až po odstránení protiprávneho stavu a po vydaní opravného uznesenia. Rovnako svedkovia - deti potvrdili, že navrhovateľku finančne podporovali v tomto období. Napokon o neexistencii tvrdenej ujmy svedčí aj skutočnosť, že si navrhovateľka bola v tomto období schopná zakúpiť podiel na nehnuteľnostiach od svojej sestry A. D. v s celkovými nákladmi vo výške 30.000,- Sk. Navrhovateľke bola odpustená aj povinnosť na náhradu trov konania v základnom konaní, v ktorom došlo k uloženiu povinnosti na zaplatenie úrokov z omeškania. Okresný súd preto

dospel k záveru, že samotné konštatovanie porušenia práva je dostatočným zadostučinením a že navrhovateľka nepreukázala vznik nemajetkovej ujmy. Preto jej nepriznal náhradu nemajetkovej ujmy a návrh aj v tejto časti zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. tak, že procesne úspešnej odporkyni priznal náhradu trov konania za preukázané cestovné spolu sumu 337,21€ na pojednávanie dňa 29.6.2011 sume 11,92€ (v cene cestovného lístka za vlak O. - I. a späť), dňa 21.10.2011 v sume 76,99€ a dňa 13.1.2012 v sume 74,46€ služobným mot. vozidlom Audi A6 ev.č. BA 866 IT, dňa 23.3.2012 v sume 45,66€ služobným mot. vozidlom VW Passat ev.č. BL 967 PX, dňa 27.6.2012 v sume 26,32€ služobným mot. vozidlom Škoda Octavia ev.č. BL 409 SG, dňa 10.10.2012 sume 48,26€ služobným mot. vozidlom VW Passat ev.č. BA 967 PX, dňa 16.3.2015 v sume 17,17€ služobným mot. vozidlom Škoda Superb ev.č. BL 905 IJ, dňa 22.6.2015 v sume 36,43€ služobným mot. vozidlom VW Caravelle ev.č. BL 684 IS podľa § 74 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

4C/130/2008 Jánošková

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.